

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4440

гр. Варна, 29.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно частно гражданско дело № 20223100502295 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е реда на [чл. 413, ал. 2 ГПК](#).

Образувано е по частна жалба на "Енерго - Про Продажби" АД; ЕИК 103533691 срещу Определение No 9974/13.09.2022г. по ч.гр.д. № 8925/2022г., 43 състав по описа на Районен съд – Варна, с което е обезсилена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК. Жалбоподателят изразява несъгласие с доводите на решаващия състав, обективирани във визириания съдебен акт, а именно, че: по делото не се установява длъжникът да има седалище на територията на Република България, поради което и депозираното заявление по чл. 410 ГПК следва да се отхвърли. Твърди, че длъжникът СЪОРИНГ ИНВЕСТ ЕООД; *****, е с вписани **седалище и адрес на управление** в Република България на следния административен адрес: гр.Варна, р-н Аспарухово, ул. ***** N-4, вх. 2, ет. 2, ап. 1. Същият адрес именно е бил посочен и в заявлението като седалище и адрес на управление на длъжника, доколкото тази информация е установена при справката от публично достъпния Регистър „Булстат“, която е приложена към заявлението. Жалбоподателят посочва, че съгл. съдебната практика на осн. чл. 411, ал. 2 ГПК предпоставка за издаване на заповед за изпълнение е длъжникът да има формална или фактическа връзка с територията на Република България, която при юридическите лица се изразява в **седалище или място на дейност**. Съответно - седалище в страната по смисъла на чл. 411, ал. 2 ГПК могат да имат единствено местните лица, като проверката за място на дейност на територията на Република България се извършва по отн. на чуждестранните юридически лица. В допълнение, за издаване на заповед за изпълнение е достатъчно наличието на една от посочените в т. 4 или т. 5 на чл. 411, ал. 2 ГПК връзки с територията на държавата. Това обстоятелство

произтича и от възможността, при наличието на която и да е от двете привръзки (седалище или място на дейност), принудителното изпълнение въз осн. на заповедта за изпълнение срещу юридическото лице да се проведе на територията на страна от съответно компетентните за това органи. По изложените съображения моли да бъде отменено Определение № 9974/13.09.2022г. по ч.гр.д. № 8925/2022г., 43 с-в по описа на Районен съд - Варна, доколкото се явява неправилно, незаконосъобразно и постановено при нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, а делото да се върне на ВРС с указания за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу длъжника К.П. СЪОРИНГ ИНВЕСТ ЕООД; *****.

Препис от жалбата не е връчен на насрещната страна съобразно разпоредбата на чл.418, ал.4 от ГПК.

Съдът, при преценка по редовността на ЧЖ намира, че настоящото производство е допустимо: частната жалба е подадена от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на обжалване, съдържа необходимите реквизити и приложения, депозирана е в преклузивния срок за това.

За да се произнесе по нейната основателност, настоящият състав съобрази следното:

Пред ВРС е подадено заявление от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ №258, Варна Тауърс-Г, за издаване на заповед за парично изпълнение по чл.410 ГПК против длъжника „К.П.СЪОРИНГ ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Варна, *****, кв. Аспарухово №4-2, ап.1, със законен представител Кай Педерсейн.

По подаденото заявление е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК №4337/12.07.2022 г.

При извършена в последствие служебна проверка от съда, се установява, че в Търговския регистър към Агенция по вписванията няма вписано търговско дружество „К.П.СЪОРИНГ ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, *****, кв.Аспарухово №4-2, ап.1.

В регистър БУЛСТАТ с код по БУЛСТАТ ***** е вписано „К.П.СЪОРИНГ ИНВЕСТ“ – ДАНИЯ - чуждестранно юридическо лице, притежаващо имущество в страната.

Предвид така установеното, заповедният съд е счел, че не е спазено изискването на чл.411, ал.2, т.4 и т.5 ГПК – претенцията на заявителя да е насочена против лице, което има постоянен адрес или седалище на територията на Република България; същото няма място на дейност на територията на страната, поради което е обезсилил издадената заповед за изпълнение.

Настоящият състав, като взе предвид изложените в частната жалба аргументи, и съобрази приложимия закон, намира същата за неоснователна по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 411, ал. 2 ГПК са изброени пречките, при наличието на които съдът не следва да издава заповед за изпълнение.

В настоящия случай, първоинстанционният съд е издал заповед, тъй като със заявлението е била представена справка от регистър Булстат, видно от която длъжникът К.П. Съоринг Инвест-Дания е със седалище и адрес на управление : гр. Варна, район Аспарухово, кв. ***** №4, вх.2, ет.2, ап.1.

В последствие, съдът е извършил справка в Търговския регистър, при която е установил, че дружество с посочения БУЛСТАТ не е вписано, а от справката за субект на БУЛСТАТА се установява, че К.П. Съоринг Инвест-Дания е чуждестранно юридическо лице, притежаващо имущество в страната.

Настоящият състав намира, че определението, с което издадената заповед е обезсилена е правилно и законосъобразно по следните причини:

Според разясненията в т.3б на Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, когато се установи, че заповедта е издадена срещу длъжник, който изобщо няма постоянен адрес или седалище в Република България, същата подлежи на служебно обезсилване от заповедния съд, който има служебното задължение да осигури движението и приключване на делото /[чл. 7, ал. 1 ГПК](#)/.

Предвид което, въззивният съд счита, че след като при извършената служебна справка е установил, че длъжникът няма регистрирано в ТР седалище или място на дейност на територията на страната, заповедният съд правилно е обезсилително издадената заповед. Следва да се отбележи, че връчването чрез пълномощника –В. Б. не може да се приеме за редовно, тъй като упълномощаването е изрично такова. Лицето не е пълномощник на дружеството във връзка с упражняваната от него търговска дейност, а е упълномощена изрично и само във връзка със закупуването, декларирането и управлението на недвижимия имот, а самото притежание на такъв в България не е сред предпоставките за издаване на заповед за парично изпълнение.

Цитираното от жалбоподателя определение № 547 от 22.08.2013 г. на ВКС по ч. т. д. № 1355/2013 г., II т. о., ТК, е неприложимо, тъй като се отнася за чуждестранно юридическо лице, осъществяващо търговска дейност чрез клона си, регистриран по чл. 17а ТЗ в България, докато по настоящото дело безспорно се установява, че длъжникът няма регистриран клон.

Единствената причина за регистрация на дружеството в регистър БУЛСТАТ е закупуването на недвижим имот, но самото притежание на такъв не е достатъчно за издаване на заповед по чл. 410 срещу ТД, тъй като същото няма нито регистрирано седалище и адрес на управление в ТР, нито установено място на дейност на територията на Република България.

По изложените съображения, съдът намира, че частната жалба е

неоснователна, а обжалваното определение следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Водим от гореизложеното, съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение No 9974/13.09.2022г., постановено по ч.гр.д. № 8925/2022г., по описа на Районен съд – Варна, 43-ти състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____